

**سید حسین بروجردی طباطبایی**

پس از نه سال اقامت در نجف به بروجرد بازگشت و چون خواست به نجف برگردد...



ولادت: 1292ق.

محل ولادت: بروجرد

وفات: 1380ق

محل دفن: قم

محل تحصیل: بروجرد، اصفهان، نجف

اساتید: حضرات آخوند ملا محمد کاظم خراسانی ، سید محمد کاظم یزدی و ...

شاگردان: سید حسین قاضی و ....

تالیفات: تجرید اساتید الکافی ، بیوت الشیعه و ....

پس از نه سال اقامت در نجف به بروجرد بازگشت و چون خواست به نجف برگردد، خبر ارتحال استاد گران قدرش ، آخوند خراسانی، او را منصرف ساخت و بساط تدریس و ارشاد مردم را در بروجرد گسترده.

در 1364ق. به شهر قم عزیمت کرد و عهده دار مرجعیت شد. زندگی این مرجع عالی قدر جهان تشیع در راه پر بار ساختن کتب فقه اهل بیت عصمت و طهارت (ع) سپری شد و شاگردانی خیره تربیت کرد. به درس بسیار اهمیت می داد به طوری که تا یک هفته پیش از رحلت ، درس ایشان ادامه داشت.

آیت الله العظمی بروجردی به اقوال و شهرت قدما بسیار اهمیت می داد و در فتاواری آن ها دقیق می شد. معنویت و تائیدات الهی همواره همراه این فقیه فرزانه بود. نقل است که آیت الله بروجردی برای شخصی که تازه وارد قم شد بود شهریه فرستاد. آن شخص نپذیرفت و گفت: " زمینی در شمال دارم درآمد آن برایم کافی است " چندی بعد فروش فرش های خانه کرد اما بهای آن قرضش را ادا نمی کرد . سرگردان و مردد مانده بود که خادم استاد پاکتی را به وی رسانید. پاکت حاوی چکی بود که مبلغ آن درست به اندازه قرضش بود! حال آنکه این شخص می گفت جز من و خدا هیچ کس از میزان بدهی ام آگاه نبود!

در زمان مرجعیت ایشان بیش از هزار مسجد ، مدرسه ، بیمارستان و کتابخانه در ایران ، عراق ، لبنان، افریقا و اروپا بنا شد، از جمله مسجد اعظم قم و مسجد بزرگ بندر هامبورگ .

روزهای آخر عمر که در بستر بیماری بود اندوهگین به نظر می رسید ، علت را پرسیدند فرمود: " عمر ما گذشت و نتوانستیم چیزی [ برای آخرت ] بفرستیم ". گفتند: آقا شما بحمدالله این همه آثار نیک از نگارش کتاب ها و پرورش شاگردان به جا گذاشته اید. پاسخ داد: " اخلص العمل فان الناقد بصیر بصیرا"